

for de bivirkninger og risici, der er ved røntgen. Hvad er formålet med det? Hvorfor ønsker Dansk Folkeparti, at man skal kunne lave den slags reklamer?

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Nu vil det jo være sådan, at hvis det drejer sig om offentlige sygehuse, vil det mange gange være en læge, der skal henviser til behandling, så jeg kan ikke rigtig se problemet. Det er jo ikke sådan, at man kan gå ind på det offentlige sygehus og sige, at nu vil man have den og den behandling, og jeg vil da også tro, at hvis man endelig læser om en behandling i en avis, så vil man da spørge sin læge til råds. Så jeg ser ikke det problem, som fru Line Barfod ser.

Hvis man får en forkert vare, kan man jo klage til Sundhedsstyrelsen, og man kan også klage til Patientklagenævnet, hvis man får bivirkninger af behandlingen, nøjagtig ligesom man allerede kan.

Så spørger fru Lene Garsdal, om man ikke kan forestille sig, at de offentlige sygehuse skal til at bruge penge, og hun kan ikke se, hvor de skal få pengene fra. Men hvis de nu har pengene og de f.eks. gerne vil bibeholde nogle operationer, som de er ved at miste, fordi der bliver foretaget for få operationer, eller man ved, at der er andre, der mangler de operationer og har kortere ventelister, f.eks. i Aalborg i stedet for i Århus, kan man da udnytte det, hvis man har en overkapacitet. Det synes jeg heller ikke der er noget i vejen for.

Så til fru Sophie Hæstorp Andersen med hensyn til, at sundhedspersoner kan lokke folk til behandling: Jeg kan ikke se, at sundhedspersoner lokker nogen til behandling. Jeg tror, at mange gange er folk meget glade for at se, hvilke muligheder der egentlig er, for når man kommer til sin læge – det gælder ikke for mig, men jeg ved, det gælder for andre mennesker – har lægen tit så travlt, at han ikke har tid til at fortælle om det. Men det er da meget naturligt, at hvis man skal ind på et offentligt sygehus, kontakter man sin læge og spørger, om der er nogen muligheder, fordi man fejler det og det, og det synes jeg da er rart for patienterne og for andre personer, der har brug for den information.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning, og jeg har også noteret fru Lene Garsdal, fru Line Barfod og fru Marianne Jelved.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Ja, der er ingen tvivl om, at man som patient har brug for at vide, hvilke valgmuligheder man har. Men skal dette ske ved, at man tilfældigvis slår op i Ekstra Bladet og ser, at man kan få den og den behandling det og det sted på de almindelige annoncerider? Eller skal det ske ved, at man på ét sted kan få et helt overblik over, hvilke ydelser der er på området, og endda være sikker på, at det er en ensartet og lodig information, man får? Jeg synes, der er en meget stor forskel, og det er på den baggrund, Socialdemokraterne har stillet deres beslutningsforslag.

Når det gælder Patientklagenævnets område, altså når man er blevet fejlbehandlet, ved jeg, at Dansk Folkeparti går meget ind for, at man skal sikre brugerne. Jeg har læst i ugeavisen Dagens Medicin, at man endda går ind for en ekstra ankeinstans, som er forpligtet til at behandle ens klage. Det er Patientklagenævnet, men synes fru Anita Knakkegaard så ikke, det er lidt underligt, at man som person ikke skal kunne klage og være sikker på at få klagen behandlet, hvis man decideret mener, at man er blevet vildledt af en reklame, som dette forslag lægger op til?

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Nu siger fru Anita Knakkegaard, at amterne kan jo bare vælge, hvis de har pengene. Nu har vi jo gentagne gange diskuteret netop økonomien i det danske sundhedsvæsen, og det er jo ikke ligefrem penge, der er flest af, så derfor vil jeg gerne spørge: Hvor er borgernes sikkerhed for at kunne vælge, hvis det er sådan, at de offentlige sygehuse ikke kan reklamere, men det kun er de private, der kan? Og vil konsekvensen efter fru Knakkegaards hovedregning så ikke blive, at så skal de fleste patienter bare behandles ude i det private på det offentliges regning?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Vi har i gentagne debatter, hvor vi har diskuteret økonomi og finanslov og mange andre ting, fået at vide, at det og det var der ikke råd til, og det og det skulle der skæres ned på, fordi der skulle skaffes penge til hofteoperationer til gamle fru Jensen. Men nu kan vi altså høre, at Dansk Folkeparti mener, at i stedet for at bruge pengene på hofteoperationer skal sygehusene begynde at bruge pengene på reklamer.